

ΔΕΥΤΕΡΑ Β' ΗΧΟΣ
Στιχηρὰ Δεσποτικὰ προσόμοια
Ἡχος β'
"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου [το ακούε](#)

Στίχ. α'. Ἔὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἔστιν.

Δός μοι μετανοίας λογισμόν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγειρον ἐξ ὑπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥαθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λῦσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Λόγε, καὶ σοῦ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μόνε εὔδιάλλακτε Χριστέ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε, σοὶ προσπίπτω εὔσπλαγχνε, σὲ ἵκετεύω θερμῶς, σοὶ κραυγάζω δεόμενος· Ἡμάρτηκα σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως, εὐχαρίστως κραυγάζω. Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάντα ἄπερ ἥμαρτον εἰς σέ, λόγοις τε καὶ ἔργοις, Θεέ μου, καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντα ἐξαγγέλλω σοι, πάντα νῦν λέγω σοι· τὴν ἡμέραν παρῆλθον γάρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον πλήρης ὑπάρχων κακῶν· ὅθεν σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Δέσποτα μου, Δέσποτα Σῶτερ, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

"Ἐτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγοὺς τῶν Ἀγγέλων, ἀνευφημήσωμεν· πάντων γὰρ ὡς πρόκριτοι, τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοὶ καὶ Ἀρχάγγελοι, ἐκλήθησαν ἄμφω· ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριὴλ πεφυκώς, νόμου, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως, ἔξαρχος γνωρίζεται αὖθις, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαὴλ.

Στίχ. ε'. Αἴνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὗγε Ἀσωμάτων ὁ φωστήρ! εὗγε τῆς ἀἄλου χορείας, ὁ Ἀρχιστράτηγε, μύστα καὶ πρωτάγγελε, τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαὴλ παμμακάριστε, αὐτόπτα τῶν ἄνω. Λύτρωσαι δεόμεθα τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάντων, δυσχερῶν καὶ κινδύνων· σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες, εὔμενῇ προστάτην προβαλλόμεθα.

Στίχ. ζ'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων στρατηγέ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ μύστης, καὶ λειτουργὲ τοῦ Θεοῦ, ἄρχων καὶ ἀκρότατε, τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Γαβριὴλ ὑπερένδοξε, φρικτῶν μυστηρίων· ὥφθης γὰρ

διάκονος κρυφιομύστου βουλῆς· σὺ γάρ, τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἦλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμιον

Ὥραν τῆς ἑτάσεως σκοπῶν, φρίττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη, τῶν παραπτῶσεων, τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι. Πλῦνον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ὕπον, ἡ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Προκείμενον ἥχος πλ δ'

Ίδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄπόστιχα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

“Ημαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἀσωτος υἱός, δέξαι με Πάτερ, μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ίδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κράζω σοι Χριστέ, Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν. Ίλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἡξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι, Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄδιόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ Ἡχος β'

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου, ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ ππαισμάτων πολλῶν, ἀλλ' εἰς εῦδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πποοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἰκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐύσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυΐδ, κἀγώ σοι κράζω· Ἡμαρτον Σωτήρ, τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἔξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἀμαρτήμασιν ὁ Δαυΐδ ἐθρήνει, ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βιῷ σοι· Ἔκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ράνιδα μίαν οὐ κέκτημαι, ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ᾧς ἡνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Καθίσματα

Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἄσωμάτων πανάγιοι χοροί, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθόν, καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν, ἐν ὕρᾳ τῆς κρίσεως, ρύσασθαι ἡμᾶς, πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προστρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν

Σὲ τὸν περιβάλλοντα, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἔχθρου Σωτήρ, καὶ σῶσόν ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ποία μήτηρ ἡκούσθη παρθένος; ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παράδοξα, διὰ τοῦτο σε, πιστῶς μεγαλύνομεν.

Ωδὴ α' Ἡχος β' Ο Ειρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὄ σαρκωθείς, καὶ μὴ δικαίους ὡς ἔφησας, ἀμαρτωλοὺς καλέσαι δέ, παραγενόμενος, εἰς μετάνοιαν Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μόνος ἐγώ, τῇ ἀμαρτίᾳ δεδούλωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι, θύραν ἡνέωξα. Εὔδιάλλακτε μόνε, ἐπίστρεψόν με σῶσον, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βῆμα τὸ σόν, στεφηφοροῦντες παρίστανται, οἱ ἀθλοφόροι Κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες θράση, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλούτησαντες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεθρον ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα, τῆς σαρκὸς

ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι, δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰώνιου ἐξάρπασόν με, μόνη θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς
Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἅγγελων.

‘Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ· τῷ Κυρίῳ ἃσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιοι ἄρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνθρακας θεοφόρους, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς ούσίας, τοὺς ἀσωμάτους ἔδειξας χορούς, σὲ Χριστὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Στίχ. Ἅγιοι ἄρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δύναμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημένοι Ἅγγελοι Χριστέ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Στίχ. Ἅγιοι ἄρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωφθησαν λαμπροφόροι, τὴν ἄϋλον δεικνύντες καὶ κατὰ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἅγγελοι Χριστέ, αἰσθητῶς τυπούμενοι τὴν καθαρότητα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάγματα τῶν Ἅγγελων τῷ Τόκῳ, σου Παρθέγε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα σεμνή· τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ Κύριον.

‘Ωδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ο μήτραν ὑποδὺς Χριστὲ ἄφθορον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, μετανοίᾳ καινοποίησον, καὶ φωτὸς ἀιδίου δείξον ἔμπλεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑπήκουσα ἔχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἀμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως παρεπίκρανα,

σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σταυρῷ τετειχισμένοι οἱ ἀήτητοι, ὅπλῖται, καὶ μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ τείχη κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὄχυρώματα.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι νευρώσαντες ἀθλοφόροι, τὴν ἴσχὺν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσδεῖς, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τόξον συνετρίβῃ δυναστῶν τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ο φύσει ἀθάνατος Θεός, σοφὸς δημιουργός, ἐν χάριτι στρατιᾶς, ἀθανάτους δείκνυσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Νῦν παρεστῶτες ὄρεκτῶν, ἀκρότητι Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἅγγελοι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφώς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων δημιουργός, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ωδὴ δ' Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

‘Υμνῶ σε· ἀκοήν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἔξεστην· ἔως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ιλύϊ ἀμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὔμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· διὸ μετανοίας ὡραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δολίαις, λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα ἵδιον εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων, αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ό χρόνος, τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μοι ἀπωλείας, μιὰ ῥοπῆ σῶσόν με, ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν Πόρνην, Χριστὲ μεταγοῦσαν τῇ κελεύσει σου, ἵνα ὑμνῷ σε μόνε ἀναμάρτητε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων, καινουργὸς ὁ ἄνομος, τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ μάρτυρας ἡνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας θεοῖς ἀπονεῖμαι, ἀλλ' ἡμαύρωται· Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνων τὸν ποιήσαντα.

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονάδα, τῇ οὔσιᾳ σέβοντες, καὶ Τριάδα τοῖς χαρακτήρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδόλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐνείματε· ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκοῦται, ἔξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, ἀνθρώποις ἐνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἀχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας, τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἀμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς ἀεὶ κατακαμπόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ο Εἱρμὸς

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου [TO AKOYTE](#)

Στίχ. Ἀγιοι Ἅρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίκέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους, οὓς περ Οἰκτίρμον, προσδεξάμενος ὡς εὔπλαγχνος, τῆς ἀμαρτίας με λύτρωσαι.

Στίχ. Ἀγιοι Ἅρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦ πλησιάζοντες τῷ παναιτίῳ, Νόες οἱ θεῖοι, καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Στίχ. Ἀγιοι Ἅρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οι θεῖοι διάκοσμοι τῆς οὐρανίου, ταξιαρχίας, θείῳ Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάττονται ἄτρωτοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοήσας σε πόρρωθεν Θεόν, Παρθένε, σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσουσαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

Ωδὴ ε' Ο Εἱρμὸς

[TO AKOYTE](#)

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν, προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ό όμματώσας τυφλούς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχήν φώτισον, ἐπαγρυπνεῖν, ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθάς, ὑπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴασαι μόνε Σωτήρ, τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχήν, δήγματι τῆς χαλεπῆς ὅντως ἀμαρτίας, ό πάλαι τὰς πληγάς, τοῦ περιπεσόντος λησταῖς ίασάμενος.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δῆμος σεππῶν ἀθλητῶν, δῆμον ἀνόμων διωκτῶν, ἥσχυνε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομείνας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῶν Ἀγγέλων ἀεὶ ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄστρα πολύφωτα, μαρμαρυγὰς ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῶν πιστῶν ἐν Πνεύματι θείῳ, φωτίζοντα ψυχάς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἄμα, Θεόν τε Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ, προοφθείς, "Ἡλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, καὶ θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Στίχ. Ἅγιοι Ἅρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ θέᾳ τῆς θεαρχίας προσεχῶς, λάμποντα τὰ Σεραφείμ, καὶ Χερουβείμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς θρόνοις τοῖς ἐπηρμένοις, θεομιμήτως τοῖς ἔξῆς φωτίζουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἅρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως πάσης φωτοχυσίας χορηγός, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θεοῦ, παρήγαγες, τὴν σὴν αἴγλην μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντονίας ἀκλινοῦς δεχόμενα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαράν σοι τῶν προπατόρων, σκυθρωπὸν λύουσαν, ό Γαβριὴλ ὁ ιερὸς Ἅρχαγγελος, οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ θεόνυμφε.

Ωδὴ σ' Ό Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν ἀβύσσῳ ππαισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι
ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κατεβλήθην κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι, ὁ παραλύτους ρήματι,
ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥιπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι πάντοθεν, τῆς ἀμαρτίας σῶσόν
με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε Κύριε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερβάντες τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, τὰς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· διὸ τῶν ὑπὲρ
ἔννοιαν, ἀγαθῶν ἡξιώθητε μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως καλοί, ὡς ὡραῖοι, ὡς ἔντιμοι, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὡραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες,
παναοίδιμοι πάντοτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἦν ἡγάπησεν, ὁ ποιητὴς Πιανάμωμε, καὶ ἐκ
σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡχου ρήμάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχῆς ἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι·
μόνος γάρ εἰ τῆς ἡμῶν, σωτηρίας πρόξενος.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θεῖοι τύποι τῆς δόξης σου, τῆς ἀρχιφώτου Δέσποτα Χριστέ, φωτοβόλοις λάμψεσιν,
ἀκτινοφωτοειδῆς οἱ Ἅγγελοι, αἰωνίως μένουσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρώμῃ τῇ θείᾳ ρώωννύμενα, τὰ Σεραφεὶμ κραυγάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνον τὸν τρισάγιον,
σέβειν ὑπανοίγουσιν ἡμῖν, φύσιν τρισυπτόστατον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωμοσεν ὥσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ πάλαι τῷ Δαυΐδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε·
τέτοκας γάρ τὸν παντός, Κόρη βασιλεύοντα.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρῷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εύλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νοὸς ἐκτροπαῖς, καὶ δαιμόνων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένημαι, τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς ὁ Ἀσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος, νῦν δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ "Ημαρτον, μή με βδελύξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεὲ τοῦ παντός, Νινευῖτας ἀπειλῆς γεννώσης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι ἔσωσας, ὡσαύτως, μόνε φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερβολῇ ἀμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσαν, φρικτῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπλήγη δεινῶς, ὁ πληγῶσαι βουληθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, θεομακάριστοι θεῖοι Μάρτυρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ πιστοῖς ἰατρεῖον, αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὥφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς, τοῦ παλαιοῦ ππερνιστοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ θῆρας πικρούς, οὐ τυράννων ἀπειλάς, οὐ ξίφη τέμνοντα, ουδὲ αἰκίσεις καὶ τὰ πριστήρια κατεπποήθητε ὅργανα, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι, Μεγαλομάρτυρες· διὸ ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄῦλου φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως, τὴν ἀθεῖαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εύλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

΄Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι πποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπτον, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὔλογητός εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου δόξης, περιχορεύοντες ἀεί, οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἀσωμάτοις στόμασιν ἄδουσιν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὔλογητός εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, εἰς οὐρανους μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας τὰς οὐρανίους, ἥράν σοι ψάλλοντες· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητος εἰ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριήλ, ὑποδεικνύων ἐβόα· Ἰδοὺ σὺ τίκτεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

Ωδὴ η' Ό Είρμος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑποπεσών τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὄρῶν με ὁ πλάνος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται, τούτου με ἐξάρπασον ἡ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφὴ Οἰκτίρμον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λῦσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὁ τὰ ἄλυτα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμά, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὔόδωσον, τὰς σωτηριώδεις, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ, πᾶσαν κακίαν ἐτεκτήναντο ὅντως, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὅντες μιμητά, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θεϊκῷ, ἀφθέντες, ἄφλεκτοι ἐμείνατε, Μάρτυρες, ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, ταῖς ρώστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ύγιη ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ό Είρμος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ίνδαλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεάμενοι, μέσον τῆς φλογὸς ἀνέμελπον, ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσαν Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Άγάλματα τῆς σῆς, ἀγαθότητος ὑπέστησας τοὺς Ἅγγέλους, τὰς ἐντολὰς σου ἐκτελοῦντας, Λόγε ἐν ισχυΐ, καὶ συνεργοῦντας πᾶσι τοῖς πιστῶς κραυγάζουσιν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ύμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἅγγέλων καταγλαῖσας ἱεραρχίαις, ταύτην δέχῃ Χριστέ μου, ἀεὶ κραυγάζουσαν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ύμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γηθόμενοι λαμπρῶς, μελῳδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελῳδίαν, τῶν Ἀσωμάτων ἀνενδότως, καὶ τῷ Δεσπότῃ θεολογοῦντες, ὅσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάσωμεν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ύμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὔθυτης ἡ σοφῶς, τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἡγάπησεν ἐπαξίως, σὲ τὴν Πανάμωμον καὶ Πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, ἐν σοὶ σκηνώσασα, ἦν δοξολογοῦμεν· Ὅμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ό Είρμος ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ίδοὺ καιρὸς ἐργασίας, τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι, δάκρυσι φαίδρυνον τὴν λαμπάδα σου, σπεῦσον, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, μὴ βραδύνης, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

”Ω πῶς φρικτόν σου τὸ βῆμα, φανεροῦν πᾶσαν πρᾶξιν, γυμνὴν ἐπὶ Ἅγγέλων καὶ βροτῶν! ”Ω πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἦν τοῖς ππαίσασι μέλλεις διδόναι! ἐξ ἡς ρῦσαι με Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους, παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι ἀθληταί, αἷματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἀγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἡλιακᾶς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγῃ τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης διώκετε, γενναῖοι ἀθληταί· διὰ τοῦτο ἐν πίστει, ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

‘Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

“Ολος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμός, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱέ, Θεὲ θεῶν Κύριε, Ἅγιων Ὑπεράγιε· διό σε ἄπαντες σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Λευχειμονοῦντες ὥφθησαν, Ἅγγελοι φαιδροί, συμβολικῶς τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστέ, μεθ' ὃν σε ἄπαντες, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ως εὔεργέτης ἄπασαν, φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς, δευτέραν λαμπρότητα, Χριστέ μου ὑπεράγαθε· διό σε ἄπαντες, ὑμνολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενοηκώς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγείς, χαράν σοι ἐβόησεν, ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος· διό σε ἄπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικὰ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῶν πεπτραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἀσωτὸν υἱόν· διὸ καὶ προσπίππω σοι Ἐλεῆμον, πρὶν με καταδικάσῃς, φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηύφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὃν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ᾧδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, μή με ἐξουδενώσῃς, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

‘Υπέρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὡς ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον, δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· “Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὔτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ωσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὰ πολλά μου ἐγκλήματα, παραβλέψας φιλάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς, λαμπρότητος δέομαι.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Τῶν Ἅγγελων τὰ τάγματα, δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπέρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σου, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ, ἐν ὕρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα...

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες πιστοί, τὸ θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

‘Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὄλισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου Ἄγνη, πολίτας εἰργάσατο.